

האריליים הבלונדיים

מקס דזינגר, אלוף ישראל בחתירת 100 מטר, משה גרסל, חיים בוכבינדר מנבחרת ישראל בכדורסל, ואבישי שמואל, הכדורגלן. דינה השחרחרת מסבירה שניגודים תמיד נמשכים זה לזה, לכן נמשכים אליה תמיד, כמו זבובים, כל הגברים הצעירים והבלונדיים.

הם אלופי הספורט, שנלחמו השבוע עד טיפת דמם שלפני האחרונה מי ילמד את דינה לשחות, כשביקרה בכפר-המכביה. כל אחד מהם משך אותה לצידו: אליל הולנד לטיף,

רה והם לבנים. הם לבנים והיא שחורה, וניגודים מושכים, אומרת דינה. "הנה, אני עניה, ולכן אני נמשכת לעשירים. זה טבעי."

★ ★ ★

אוויר וחושך

"אז מה בעניין פגישה?" אומר לה "אלוף הולנד בסייף."

"אבל אני לא מכירה אותך כלל!" עונה דינה. "אז מה, גם אני לא מכיר אותך?" עונה האלוף.

יום אחד היא אולי תהיה עוד פעם רקדנית בטן, ופעם, במקרה הרע ביותר, היא אולי אפילו תתחתן. במקרה הטוב, אולי יקנה אותה מישהו וימכור אותה לחבש, לנגוס.

יש לה, לדינה, אפשרויות אין סוף, וכל העתיד לפנייה. כי היא רק בת 21 ואין לה פרוטה ודאגות.

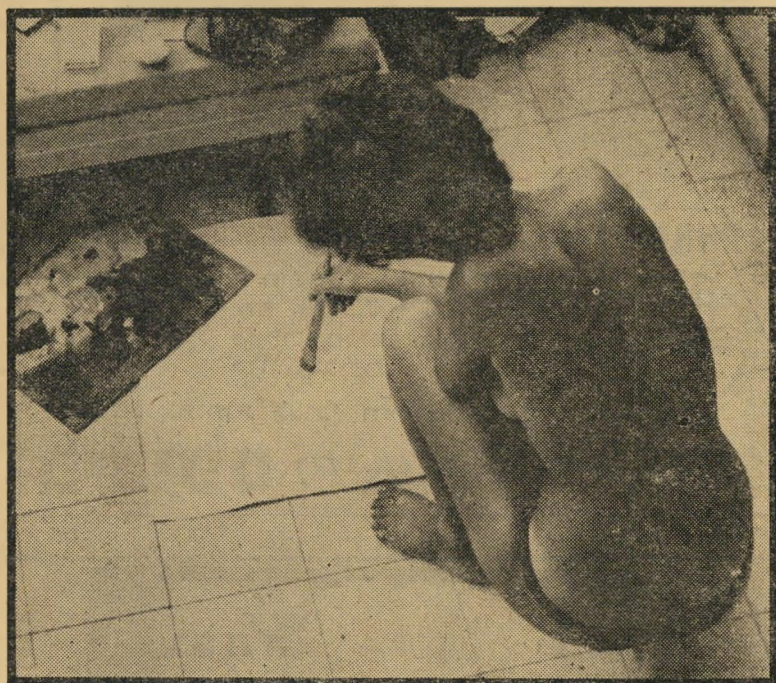
יש כן דאגה אחת. מציצים לחדרה. נידמה לה שתמיד מציצים.

"מה את עושה נגד זה?"

"אני מורידה את התריסים, מזיזה את החלונות, סוגרת את החלונות, ותמיד מתפשטת בחושך."

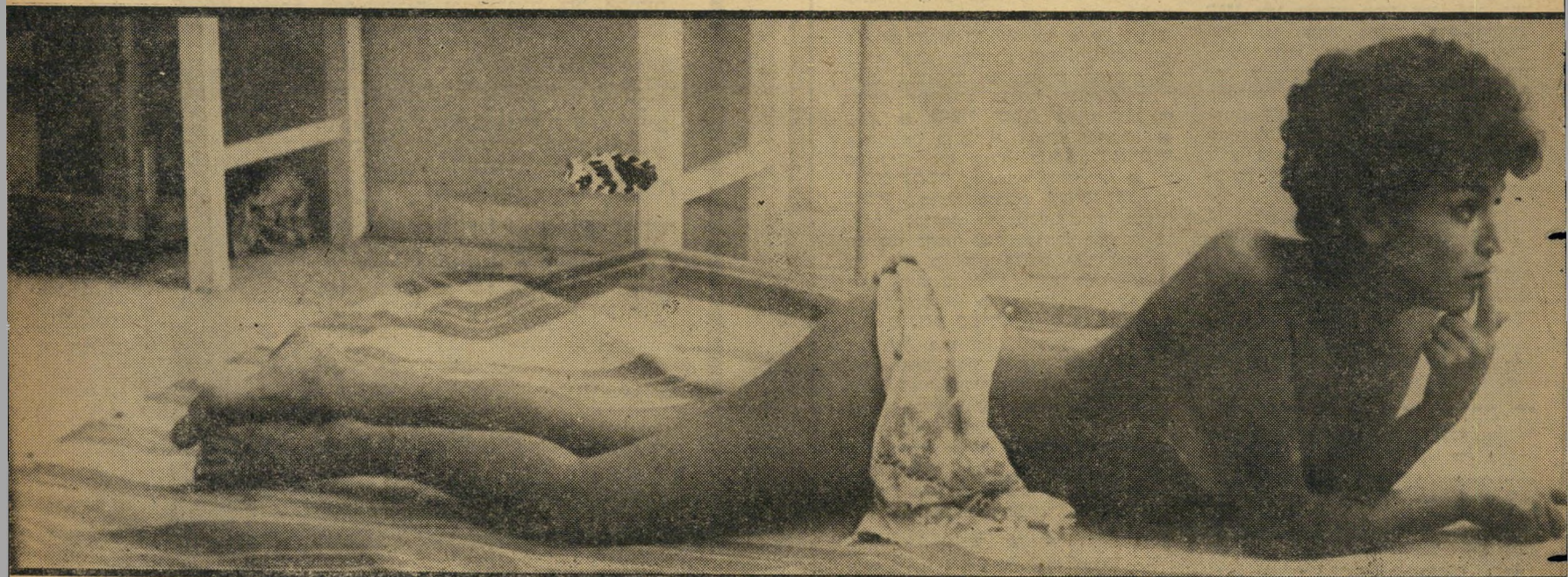
"מדוע בכל זאת את מפתח תמיד שמציצים?"

"שכחתי להזכיר שאני משאירה את הדלת פתוחה לאחירי."

הציידת

כשדינה גומרת לסייד את חדרה הקטן, היא מסיידת אותו שוב. כל שלושה חודשים היא מתלבטת תמיד בבעיה אחת: מה לעשות עם הצבעים שנשארו? וכך נהפכה דינה יום אחד לציידת בעצמה. היתה לה ברירה אחרת?!

ורה אני ונאוה - והגברים אוהבים את זה יותר מבלונדיות! טוענת היהודיה השחורה